

Terreur mag religies nooit verdelen

Dialogo tussen religies is het wapen tegen geweld en intolerantie van extremisten

- ▶ Islamitische Staat raakt met moord op Franse priester Kerk in het hart
- ▶ Paus Franciscus plaatst respect voor het leven tegenover terreur
- ▶ Niet blind zijn voor onverdraagzaamheid in eigen rangen

Patrick VERSTUYFT

De moord op de 85-jarige priester Jacques Hamel in het Franse Saint-Etienne-du-Rouvray, nabij Rouen, door aanhangers van Islamitische Staat op 26 juli, trof de Kerk in het hart. De symboliek was markant: de priester werd tijdens de ochtendmis in zijn eigen kerk de keel overgesneden. De daders waren nog geen twintig. Het was de eerste door IS opgeëiste aanslag in een kerk in het Westen, „een plek waar Gods liefde wordt verkondigd”, zoals de pauselijke woordvoerder Federico Lombardi benadrukte. De Franse president Hollande verklaarde IS nogmaals de oorlog, „met alle mogelijke middelen”.

Naar aanleiding van de aanhoudende terreur sprak paus Franciscus tijdens zijn jongste bezoek aan Polen met meer nuance: „We moeten niet bang zijn de waarheid te zeggen. De wereld is in oorlog omdat ze de vrede heeft verloren. Ik heb het echter niet over een oorlog van godsdiensten. Alle religies willen vrede. Het is een oorlog om macht en belangen, om geld, om natuurlijke bronnen.” En op de Wereldjongerendagen bad de paus:

„Raak de harten van de terroristen, zodat ze inzien hoe kwaadaardig ze handelen en laat hen de weg van vrede en goedheid inslaan. De weg van respect voor het leven en de waardigheid van iedere mens, ongeacht religie, afkomst, rijkdom of armoede.”

Eerder, in april, riepen internationale katholieke organisaties waaronder Pax Christi op het congres over *Geweldloosheid en rechtvaardige vrede* in Rome op „een wereldwijde dialoog over geweldloosheid te beginnen in de Kerk, met mensen van andere geloofsovertuigingen en met de wereld in ruime zin, om via de visie en methoden van de geweldloosheid en rechtvaardige vrede een antwoord te bieden op de onmetelijke crises van deze tijd”.

„Paus Franciscus is een man die goed de tekenen van de tijd weet te lezen”, zegt theoloog Johan Verstraeten (KU Leuven). „Anderen ontmoeten en voor anderen openstaan, is het wezen van ons christelijke geloof. We moeten dus in gesprek blijven gaan met de islam. Ook Jacques Hamel onderhield die dialoog. Voor extremisten zijn gematigden vaak de grootste vijanden.”

„Vermenging godsdienst en politiek moeten we absoluut vermijden”

Het christendom en de islam hebben trouwens veel gemeenschappelijk, zoals de traditie van de figuur van Abraham en het Offerfeest, benadrukt Johan Verstraeten. Bovendien gaven filosofen uit de islamitische wereld de erfenis van de Griekse filosofie door aan het Westen en beïnvloedden ze aldus de voorgangers van Thomas van Aquino.

„Tegelijk ontslaat een open houding ons echter niet om te zeggen waar het op staat. Zo maken sommigen politiek misbruik van de islam. Kijk naar de impact van Saudi-Arabië op bepaalde moskeeën of hoe de Turkse president Erdogan de islam naar zijn hand zet. Die verwarring tussen godsdienst en politiek moeten we absoluut vermijden. Daarom is een gedegen opleiding van imams of islamleerkrachten, inclusief staatsburgerlijke aspecten over hoe democratie werkt, zo noodzakelijk.” De Kerk moet zich bovendien verzetten tegen elke vorm van intolerantie. „In bepaalde kringen is antisemitisme bon ton of kijk naar de boodschap van haat die de zoon van de omstreden imam van Verviers verspreidde.”

Eensgezind met de paus die zich verzet tegen de gelijkstelling van islam met geweld, waarschuwt Johan Verstraeten ook voor intolerantie binnen het christendom en katholicisme van een rechtse stroming die geloof vermengt met politiek en niet zo ruimdenkend is als de doorsnee kerkgemeenschap. „De manier waarop extreme katholieke kringen Lieven Boeve, hoofd van het katholieke onderwijs, op een folder afbeeldden als jihadist, bewijst dat ook daar een gevaar schuilt. We mogen ons niet laten vangen door angst, of door een anti-islamitische houding. Net zo min dat we in de val mogen trappen van negatieve humanisten die dit klimaat zouden willen misbruiken om de publieke rol van godsdienst te ondermijnen of te privatiseren.”

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

Na de moord op pastoor Hamel betuigden velen hun interreligieuze solidariteit. © Belga Image

STANDPUNT

Luk VANMAERCKE

Vaderschap

„ In de tijd dat Marc Sleen nog stripverhalen tekende, durfde zijn hoofdfiguur Nero al eens te zuchten: „Vaderschap is martelaarschap.” In werkelijkheid was Nero vooral heel trots op zijn zoon Adhemar. Dat was natuurlijk allemaal fictie, maar voor veel vaders niettemin zeer herkenbaar. Eens diep zuchten bij de vereisten van het vaderschap kan deugd doen, maar als het erop aankomt zijn vaders natuurlijk wat blij met hun kinderen.

Valt het u ook op hoe er al veel meer over moeders is geschreven dan over vaders? Google leert ons dat de zoekterm 'moederschap' goed is voor 991.000 resultaten, terwijl 'vaderschap' maar 368.000 hits oplevert. Op de website van een bekende online boekhandel vinden we ook beduidend meer boeken over moederschap dan over vaderschap, al valt er voor vaders ook een aardig aanbod te rapen. Er bestaat zelfs een boek *Vader worden voor Dummies*.

Zeggen dat het vaderschap de voorbije decennia een grote evolutie doormaakte, is beslist geen overdrijving. Op de volgende bladzijde leest u hoe drie verschillende generaties naar het vaderschap kijken. Ze blikken terug op hoe het vroeger was en vergelijken met de huidige situatie. Robert, de oudste van het viergeslacht, merkt terecht op dat vaders in het klassieke kostwinnersmodel weinig tijd hadden om zich bezig te houden met de kinderen, dat was de taak van moeders.

Vandaag ligt dat evenwel anders. In veel gezinnen gaan beide ouders uit werken en nemen vaders bijgevolg ook een deel van de gezinstaken op zich. Uit onderzoeken blijkt echter dat vrouwen een groter deel van die taken blijven uitoefenen, wat wel eens leidt tot een al te zware belasting van jonge vrouwen. Overheden proberen daar een beleidsmatig antwoord op te vinden, maar de sleutel ligt finaal in de handen van de mannen. Zijn zij bereid een stapje verder te doen?

Niemand moet van bovenaf gezinnen gaan opleggen hoe zij zich moeten organiseren en wie welke taak moet opnemen. Vaders doen er echter goed aan zelf buiten de klassieke patronen te denken. Veel mannen durven dat vandaag niet en daardoor ontzeggen ze zich soms mooie kansen.

Mag ik even uit eigen ervaring spreken? Toen mijn kinderen nog op de lagere school zaten, zette ik mijn loopbaan enkele jaren op een lager pitje. Aanvankelijk door drie maanden thuis te blijven met ouderschapsverlof, vervolgens door halftijds uit werken te gaan. Dat gaf me de kans om veel tijd te besteden aan mijn kinderen. Ik haalde hen af aan de schoolpoort, ging met hen naar de speeltuin of het zwembad, hielp hen bij hun huiswerk, deelde hun plezier en droogde hun tranen. Ik veegde neuzen en billen schoon, zorgde dat ze tijdig te eten en te drinken kregen. En het fijnste van dat alles: ik mocht als eerste de verhalen horen die ze na schooltijd te vertellen hadden. Dat was onbetaalbaar.

Ja, het waren enkele van de mooiste jaren van mijn leven. Nochtans hadden sommigen mij met bezorgde blik gewaarschuwd: „Doe dat niet, het wordt het einde van je professionele loopbaan.” Dat was onzin, want na die tijd volgden weer nieuwe carrièrekansen. De wereld valt echt niet stil omdat een man even zijn prioriteiten wat aanpast. Wat is er mis mee om de balans tussen werk en gezin af te stemmen op de golfbewegingen van het leven? Waarom maken we onszelf wijs dat onze loopbaan rechtlijnig moet verlopen, altijd maar verder en hoger? Veel vrouwen durven hun loopbaan wel af te stemmen op het leven, mannen kunnen van hen nog leren.

Vaders, koester uw vaderschap. Uw kinderen zijn maar één keer jong, hun jeugd vliegt zo snel voorbij. Maak dat u die wonderjaren niet mist. Het vaderschap is niet alle dagen een wandeling door het park, maar als er één godsgeschenk voor mannen bestaat, dan is het toch wel kinderen krijgen. ”

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be